

ligere har staaet sammen med. Det vækker let Misfornøjelse, naar en Sergent en Dag springes forbi og faa Dage derefter forfremmes, men i Rækkefølgen dog kommer til at staa tilbage. Hvad der her gælder for Stabssergenter, gælder ogsaa for Sergenter, som paa lignende Vis springes forbi ved Udnævnelser til Oversergenter, og for Oversergenter, der springes forbi ved Udnævnelser til Stabssergenter. Jeg har lagt Mærke til, at den 10. September 1915 forbisprang man en dygtig og veltjent Oversergent ved Hærens tekniske Korps, og nu ser jeg til min Overraskelse, at han i Januar d. A. er udnævnt til Dannebrogsmænd. Hvad Grunden kan være til, at denne Mand, der har faaet en saadan ekstra Udmærkelse, ikke er blevet forfremmet, ved jeg ikke. Maaske Grunden er den, at han har gjort Tjeneste i Hærens tekniske Korps og derfor maaske ikke har den Øvelse ved Afdelingerne, som man ønskede, han skulde have haft. Jeg tror, det vilde være heldigt, om Ministeren vilde forklare Grunden hertil.

Lovforslagets § 7 tilsigter at give Forsvarsministeren Fuldmagt til at uddanne indtil 10 Læger som midlertidige Overlæger, saa længe fremmede Krigsfangere Modtagelse her i Landet nødvendig gør det.

De andre Bestemmelser skal jeg ikke dvæle ved, da de ikke er af særlig Betydning, men indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg paa mit Partis Vegne anbefaler dette Lovforslag til at nyde velvillig Fremme i dette høje Ting. Jeg vil tillade mig senere at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, da jeg tror, det vil have sin Interesse, at Udvalget bliver bekendt med Principperne for de Udnævnelser og Forfremmelser, der har fundet Sted, særlig i Underofficersklassen.

Martin Olsen: Jeg skal først udtale min Glæde over den Sympati, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) nys udtrykte for Underofficererne. Jeg maa sige, jeg har haft noget vanskeligt ved tidligere at faa fat paa den. Det er muligt, at den har været til Stede, men i hvert Fald er den neppe kommet saa stærkt frem paa Overfladen som nu. Derfor glæder det mig, som sagt, at høre, at han her fra denne Plads har talt om dette Forhold. Vi nærer maaske denne Sympati ud fra forskellige Grunde, men Sympatien for Underofficerernes Oprykning har vi vistnok tilfælles.

Angaaende det foreliggende Lovforslag

synes jeg ikke, der er Grund til at sige ret meget. Det angaar et Punkt, som jeg hilser med Glæde, og som i øvrigt ogsaa er tiltraadt af det ærede Medlem, der talte sidst, nemlig Spørgsmaalet, om Mobiliseringen kan bortfalde. Det glæder mig, at den bortfalder i Aar, og det skulde glæde mig, om den kunde bortfalde oftere. At den bortfalder i Aar, glæder mig paa de Folks Vegne, der skulde være Genstand for denne hurtige Mobilisering, idet de saa kan betragte det kommende Aar med Ro. Der er i § 1, 2det Stykke, Spørgsmaalet om Indkaldelsen før 1918 af de unge Mennesker, der udskrives paa Sessionen. Jeg forstaar det saaledes, at man ønsker dem indkaldt saa hurtigt for dermed at kunne aflaste Sikringsstyrken. Det Antal, der nu indkaldes, skal da, hvis Krigen varer ved, aflaste Sikringsstyrken med det samme Tal, hvormed de indkaldes, vel at mærke, naar de har gennemgaaet nogen Uddannelse. Dette hilser jeg ogsaa med Glæde.

I øvrigt er der ikke Anledning til at komme ind paa Enkeltheder. Den ærede foregaaende Taler var stærkt inde paa forskellige Ting, men dem vil der jo blive Anledning til at behandle, naar det ærede Medlems Forslag om et Udvalgs Nedsættelse bliver vedtaget, idet man der vil kunne komme nærmere ind paa de Ting, som muligvis er værd at overveje nærmere.

Slengerik: Heller ikke jeg skal anvende mange Ord paa Lovforslaget. Da vi jo har hørt Ministerens Forelæggelsestale den 23. Februar, og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har staaet og meget nøjagtigt oplæst hver enkelt Paragraf i Lovforslaget, og da Medlemmerne desuden maa formodes at have læst Lovforslaget grundigt og kende Lovforslagets Indhold, og da det desuden synes, at der er almindelig Enighed om de Bestemmelser, der foreslaas i Lovforslaget, er der ingen Mening i at sinke Forretningsgangen ved at holde et langt Foredrag om Lovforslaget. Det antager jeg, at alle er enige med mig i. Men jeg vil gerne have Lov til at advare det ærede Medlem fra Assens mod en Anskuelse, som han øjensynlig nærer, nemlig den, at der ved et Lovforslag som dette, ved denne lille Lejlighedslov, kan løses et saa stort Spørgsmaal som Spørgsmaalet om Klasseforskellen mellem Underofficerer og Officerer. Det lader sig ikke gøre, den Sag maa vi tage fat paa ved en anden Lejlighed. Hvis det ærede Medlem fra Assens føler sig selv tilfredsstillet ved den Løs-